

РЕШЕНИЕ

№ 4811

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА**

при участието на секретаря **ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА**
като разглежда докладваното от **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА** Гражданско дело № 20231110124326 по описа за 2023 година

Производството е исково по молбата на **„Т.“ ЕАД, ЕИК: ..**, представлявано от изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: гр.С/адрес/ срещу **М. Д. К.**, ЕГН ***** с адрес в С/адрес/ чрез адв. Т. като особен представител, за това че дължи на **„Т.“ ЕАД** за следните суми: **119.07 лв.** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ през периода 11.2020г. - 04.2021г. и **22.64 лв.** - законна лихва за забава от 31.12.2020 г. до 19.12.2022 г., както и сумата за дялово разпределение от която главница в размер на **11.88 лв.** за периода 05.2020г.-10,2020г. и лихва в размер на **2.86 лв.** за периода 01.07.2020г.-19.12.2022г., които се търсят със законната лихва върху главницата до окончателното изплащане на задължението и за които суми по ч. гр. дело № 644/2023г. по описа на СРС, 144 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от датата 13.01.2023г.

Поддържа се, че ответникът е собственик на топлоснабден имот с абонатен № 360644 през исковия период за имот с адрес ж.к. /адрес/, в партера и първи етаж ателие, сумите за ползване на която енергия, която е ползвана за стопански нужди, не са заплатени. Излага се, че топлинна енергия е ползвана от ответника въпреки, че не сключен договор за доставка на такава и като получена без основание се желае да бъде възстановена нейната

стойност. Излага се още, че сградата - етажна собственост, в която се намира имотът, е сключила договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма „М.“ ООД, което дружество е конституирано като трето лице – помагач на ищеца при правен интерес и на основание чл.219, ал. 1 ГПК.

Моли се да бъде постановено решение, с което да се приеме за установено, че ответникът дължи претендираните суми. Ангажират се доказателства. Претендират се разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил такъв, с който исковете се оспорват. Излага се, че при липсата на облигационна връзка между страните ОУ на ищеца не са приложими за ответника, не са доказани по основание и размер, и по обем.

Съдът е сезиран с иск с правна квалификация по чл.422, ал.1 от ГПК във вр. чл. 59 от ЗЗД във вр. с чл. 155 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните намира за установено следното:

От нотариален акт за учредяване на строеж срещу задължение за построяване на жилища, магазини, ателие и гаражи № 122. рег. 7913/ 1997г. се установява, че срещу предоставено от ответника М. в полза на трето по делото лице право на право на строеж е получил в собственост имот, апартамент 2 във вход А на първи етаж с площ от 86.45 кв.м. и ателие на партера и първи етаж на вх. А с площ от 43.90 кв.м.

От Договор от 30.10.2003г., сключен между М.. и ЕС на б/адрес/ за топлинното счетоводство на сградата.

От тези доказателства се установява, че М. е носител на ПС спрямо имот с инсталация с № 4000324415, за който имот за исковия период е бил наличен договор при общи условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от ищеца на лица, потребители по чл.149, ал.1, т.3 от ЗЕ – безсрочен.

Изслушани и приети са заключения на вещи лица по СТЕ и ССЧЕ, които съдът кредитира и въз основа на които се установява, че за исковия имот за периода от 01.11.2020г. до 30.04.2021г. вкл. по прогнозни стойности за стопански обект с № 360644 за имот с адрес в София, бул/адрес/ са били

начислени стойности за сградна инсталация в размер на 124.24 лева, които не са платени. Установява се, че имотът е бил в топлоснабдена сграда, а ателието е било с 2 броя отоплителни тела и един водомер за топла вода като е имало отопление и в стълбището.

От заключението по ССЧЕ, прието без възражения, се установява, че общо неплатената сума за ТЕ и дялово разпределение за исковия имот е в размер на 156.45 лева, от които главницата за ТЕ е в размер на 119.07 лева, а за дялово разпределение е от 11.88 лева.

При тези факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.153 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сградата-етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение – какъвто е конкретния случай, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия, а според чл. 3, ал. 1, т. 1 от Общите условия, купувач може да бъде всяко физическо или юридическо лице, потребител на топлинна енергия за стопански нужди, който извършва стопанска дейност и използва топлинната енергия за технологични нужди, отопление и горещо водоснабдяване. От своя страна в параграф 1, т. 33а от ЗЕ, в сила от 17.07.2012 г. сочи, че небитов клиент е този, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди, като продажбата на топлинна енергия за стопански нужди се извършва въз основа на писмен договор при общи условия, сключен между топлопреносното предприятие и потребителя, по аргумент от чл. 149, ал. 1, т. 3 от ЗЕ. По делото не се спори, че такъв писмен договор не е сключен между страните, като предявената искова претенция е на основание настъпило неоснователно обогатяване в полза на ответниците.

Фактическият състав на неоснователното обогатяване включва следните елементи – обогатяване на получателя, обедняване на другата страна и това разместване на благата да е настъпило без основание. Обогатяването може да е в резултат на спестяване на разходи, които обогатилото се лице е следвало да извърши, увеличаване на имуществото му или намаляване на пасивите му. В случая липсата на сключен договор за продажбата на

топлинна енергия за стопански нужди, обуславя липса на основание за получаването на топлинна енергия по за процесния имот, но въпреки това, такава е ползвана. Като не е заплатила нейната стойност ответницата е спестила разходи, които е следвало да направи. Няма спор, че през целия процесен период сградата е с непрекъснато топлоподаване.

На основание чл.139 от Закона за енергетиката разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение като начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ /Обн. ДВ, бр. 34 от 24.04.2007 г. /. Топлинната енергия за отопление на сграда-етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите/.

Според чл.145, ал. 1 от Закона, топлинната енергия за отопление на имотите в сграда-етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти въз основа на прогнозни месечни стойности и изравнителни сметки – чл.155, ал.1, т. 2 от ЗЕ. Установи се, че ответницата е потребител на топлоенергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, през исковия период, като собственик на имота, за който е доставяна топлоенергия, чиято стойност досежно размера се доказва по делото.

Исковете са доказани и основателни и следва да бъдат уважени.

С оглед изхода от настоящото дело и съобразно чл.78, ал.1 от ГПК и вмененото с ТР 4/2013г. на ОСГКТ т.12 задължение за исковия съд да присъди с решението си и разноските в заповедното производство, то в тежест на ответника следва да се възложат разноските по исковото и заповедното производства така, както са сторени или **1150 лева** по гр.дело с № 24326/ 2023г. , от които 50 лева за възнаграждение на юрисконсулт и 100 лева за д.такса, по 300 лева за възнаграждение на вещи лица и 400 лева за възнаграждение на особен представител, както и **75 лева** за разноски по ч.гр.дело с № 644/ 2023г. като сбор от държавна такса в размер на 25 лева и 50 лева за възнаграждение на юрисконсулт.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Т.“ ЕАД, ЕИК: .., представлявано от изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: гр.С/адрес/, че **М. Д. К.**, ЕГН ***** с адрес в С/адрес/ чрез адв. Т. като особен представител дължи на „Т.“ ЕАД следните суми: **119.07 лв.** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ през периода 11.2020г. - 04.2021г. и **22.64 лв.** - законна лихва за забава от 31.12.2020 г. до 19.12.2022 г., както и сумата за дялово разпределение от която главница в размер на **11.88 лв.** за периода 05.2020г.-10,2020г. и лихва в размер на **2.86 лв.** за периода 01.07.2020г.-19.12.2022г., ведно със законната лихва върху главницата до окончателното изплащане на задължението и за които суми по ч. гр. дело № 644/2023г. по описа на СРС, 144 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от датата 13.01.2023г. и

ОСЪЖДА М. Д. К., ЕГН ***** с адрес в С/адрес/ чрез адв. Т. като особен представител да **заплати** на „Т.“ ЕАД, ЕИК: .., представлявано от изпълнителния директор, със седалище и адрес на управление: гр.С/адрес/ на основание чл.78, ал. 1 от ГПК сумата от **1225 лева** – съдебно-деловодни разноси по гр.дело № 24326/2023г. и по ч.гр.дело № 644/ 2023г. по описа на СРС.

Решението е постановено с участието на лице – помагач на ищеца дружество „М.“ ООД и може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____